

שיחת השבוע

יוצא לאור עלידי
צעירי אגודת 'חב"ד' – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונב

יש חדש

האור של רבקי

ביום שישי זה וביום שישי הבא ייערך מבצע מיוחד בססמה - האור של רבקי, לעילוי נשמתם של שליחי חב"ד במומביי שבהודו, הרב גבריאל ורעייתו רבקה הולצברג הי"ד, שנרצחו בראש-חודש כסלו לפני חמש שנים. משפחת רוזנברג, הוריה של רבקי, מפיצה באמצעות בתי-חב"ד ברחבי הארץ כמות מיוחדת של ערכות נרות שבת, כדי לעודד נשים ובנות להדליק נרות שבת.

משה מיפן, תמר מוונציה

החלה להופיע סדרה חדשה של ספרי ילדים: ילדים בשליחות. את הסדרה כותבות השליחות אלה ורוזב וחנה אוירכמן, והיא מגישה את סיפוריהם של ילדי שלוחים מרחבי העולם. שני הספרים הראשונים הם תמר מוונציה ומשה מיפן. את הספר מעטרים תצלומי הילדים, בנוף שליחותם. הוצאת חיש. טל' 03-9600770.

סמינר חנוכה

ארגון התקשרות חווייה יהודית עורך בחנוכה סמינר מיוחד במדרשת הגולן בחיסיפין. הסמינר יהיה אי"ה בימים כ"ה-כ"ז כסלו (28-30 בנובמבר). שלושה ימים של התעלות רוחנית, עם מיטב המרצים והאמנים. שיעורים וסדנאות, ופעילות ערכית לילדים. טל' 03-9302030.

זמני השבוע

נויורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
5:35	6:08	6:22	5:43
6:34	7:08	7:14	6:38

המועד: יום ראשון, 12 בצהריים, 14 דקות ו-4 חלקים
ראש-חודש כסלו: ביום הראשון וביום השני

307 בתי-חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 6084000
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

סוד ההצלחה: דבקות באמת

אם האמת כואבת מדיי, צריך להעביר אותה בעדינות וברגישות, אבל חייבים לומר את האמת, לא להשלות ולא להטעות

השלוחים בתמונה הקבוצתית בחזית בניין 770 בני-יורק, אשתקד

דרך להילחם בהתבוללות אלא עלידי אמירת האמת והסברת חומרתה.

יש זרמים הסבורים שטשוש האמת יקרב את היהודים האלה. הם מעלים לתורה בן לאם לא יהודייה ומאפשרים לו לברך "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו"... לשלוחי הרבי ברור שזו גישה פסולה בתכלית. ראשית, איש לא הסמיך אותנו להתפשר על דיני התורה. שנית, גם מבחינה מעשית הדרך הזאת מגבירה את ההתבוללות, שכן היא מעבירה מסר שאפשר לשאת אישה לא-יהודייה ולא יקרה דבר.

לקרב אל התורה

הרבי קבע יסוד מרכזי בעבודת השליחות, המבוסס על המשנה המציגה את דרך פעולתו של אהרון הכהן: "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה". הדגש הוא על "מקרבן לתורה" - את הבריות צריך לקרב אל התורה ולא להפך. התורה חייבת לעמוד בשלמותה ובקדושתה, בלי לנסות 'להתאימה' לרצון הבריות.

כוחה של התורה בהיותה 'תורת אמת', ובאמת אסור שיהיו פשרות. צריך לקרב כל יהודי באהבה אין-סופית, אבל האמת צריכה להישאר שלמה וטהורה, ואז היא "משיבת נפש".

אתה שומע את סיפורי השלוחים, מקשיב לבעיות המורכבות, מתרגש מההתמודדות היום-יומית עם קשיי חינוך, כשרות, העדר סביבה תומכת, ואתה חש התפעלות עצומה ממפעל הענקים, המחולל מהפכה ברחבי העולם, והמכין את הקרקע לבואו של משיח צדקנו במהרה בימינו.

השבוע נפתח בחצר הרבי מליובאוויטש בניו-יורק הכינוס העולמי השנתי של שלוחי חב"ד ברחבי העולם. מי שמבקש להניח אצבע על הדור פק של יהדות העולם, צריך להיות שם ולפי גוש כשלושת-אלפים שלוחים, הפועלים בכל נקודה יהודית על פני כדור הארץ.

מעבר לחווייה הכבירה של המפגש עם השלוחים, ההתוועדות בצוותא, התפילה בבית-מדרשו של הרבי, ההשתתחות על הציון הקדוש ועוד, נפרשת שם תמונה נאמנה של יהדות העולם. פתאום אתה מבין ומרגיש היכן עובר המאבק האמיתי על נפש העם היהודי בתקופה זו.

אנחנו, בארץ, רואים מטבע הדברים את האתגרים העומדים לפנינו כאן. צריך להשתתף בכינוס הזה כדי לקבל עוד פרספקטיבה, רחבה הרבה יותר, של הבעיות והאתגרים העומדים כיום לפני העם היהודי.

הדרך להילחם בהתבוללות

הבעיה המרכזית היא ההתבוללות. בקהילות היהודיות ברחבי העולם אין כמעט בית שלא נפגע ממכת הנישואין המעורבים. השלוחים נדרשים להתמודד עם בעיות קשות ומורכבות, שכאן, בארץ, אין לנו - לשמחתנו - שמץ של מושג עליהן.

שלוחים רבים מספרים כי שיעור נכבד מהמתפללים בבתי-הכנסת שלהם נשואים לנשים לא-יהודיות. מקצתם מביאים עמם לבית-הכנסת את ילדיהם, שגם הם, כמובן, אינם יהודים. איך מתמודדים עם מציאות כזאת?

כדיונים ובסדנאות שנערכים במהלך הכינוס נידונות גם הסוגיות הללו. הקו המנחה ברור: צריך לומר את האמת, לא להשלות ולא להטעות. אם האמת כואבת מדיי, צריך להעביר אותה בעדינות וברגישות, אולי בשלבים. אבל אין שום

מה לומדים מנישואי עשיו

בכל־זאת, אפילו הוא, בשאתו אישה, נמחלים ועונותיו.

'פרו ורבו' ברוחניות

מכאן אפשר ללמוד הוראה בעבודת הבורא: נישואים מבטאים חיבור פנימי עמוק בין החתן לכלה. חז"ל אומרים שהקב"ה נמשל לחתן, וכנסת ישראל לכלה. נישואים משמעותם קשר חזק ועמוק בין היהודי לקב"ה, עד שהיהודי דבק בקב"ה באופן ש"והיו לבשר אחד".

אולם דרישה זו עלולה להישמע מוגזמת. וכי באמת בכוחו של יהודי לעבוד את בוראו מתוך דבקות מוחלטת? כיצד אפשר לעמוד בכך? התשובה היא – 'פרו ורבו'. עניינה של המצווה בגשמיות הוא לפעול שיהיה עוד יהודי בעולם, וכך גם ברוחניות עניינה של המצווה לקרב עוד יהודי לקב"ה, לתורתו ולמצוותיה. מי שעוסק בכך הוא כחתן שמוחלים לו את כל עוונותיו, ועלידי זה הוא יכול להגיע לדבקות מלאה בקב"ה.

(התוועדות תשמ"ה, כרך ב, עמ' 729)

אמרת השבוע

רגישות לזולת

הרב שלום־דובער ליפסקר, השליח בבל־הארבור, פלורידה, ייסד את ארגון אל"ף, המסייע לאסירים יהודים. בשנת תשמ"ה בנה תכנית להוצאת אסירים מן הכלא לטמינר מיוחד. את השבת עשתה הקבוצה בחצר הרבי מליובאוויטש, והשיא היה ההתוועדות של הרבי.

במאמצים רבים הצליח הרב ליפסקר לפנות שולחן מיוחד, שבו תכנן להושיב את חברי הקבוצה. כמה דקות לפני ההתוועדות נכנס לאולם מזכירו של הרבי וחיפש בבהילות את הרב ליפסקר. "הרבי ביקש שלא תרכז את חברי הקבוצה יחדיו", מסר לו, "כדי שלא לגרום לציבור לדעת שהם אסירים".

המזכיר הוסיף עוד בשם הרבי, כי אף־על־פי שכאשר באה קבוצה מאורגנת נהוג לתת לה בקבוק 'משקה', לא ראוי הפעם לעשות זאת, מכיוון שמקובל להכריז את זהות הקבוצה, והדבר עלול לבייש את חבריה!

פתגם חסידי

"כבר סיימו את כל ענייני העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח־צדקנו – ועכשיו עבודת השליחות היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח־צדקנו בפועל ממש!" (הרבי מליובאוויטש)

שנים כדי "שלא יראה את עשיו בן־בנו יוצא לתרבות רעה".

גם הכלה, בתו של ישמעאל, לא הייתה כלילת המעלות. על חתונתם אמרו חז"ל: "לא לחינם הלך הזרזיר אצל עורב". וכי חתונה זו דווקא היא המתאימה ללמד שמוחלים לחתן על עוונותיו?

ערך הנישואים

אלא שנישואיו של עשיו דווקא ממחישים את גודל המעלה של נישואים, שמטרתם לממש את הציווי 'פרו ורבו', ולהביא 'תולדות'. על־ידי הנישואים מתגלה כוחו האינסופי של הקב"ה, ומתחילים חיים חדשים ורעננים. דבר זה נעלה כלי־כך עד שמוחלים לאדם על כל עוונותיו.

וזה הדבר שהתורה מלמדת דווקא עלידי סיפור נישואיו של עשיו: גם אדם רשע כעשיו, ואפילו כשהוא עדיין שקוע בחטאיו ובמעשי הרשע שלו, עד שיעקב נאלץ להימלט מפניו, מחשש שירצחנו נפש –

בסוף פרשתנו מסופר על שנאתו של עשיו ליעקב, עד שיצחק ורבקה מורים ליעקב לברוח מבאר־שבע וללכת אל קרובי משפחתו בפרך־ארם. יציאתו של יעקב וקורותיו בחן מסופרים בפרשה הבאה, ויצא. אולם בסוף פרשתנו, באמצע המעקב אחרי יעקב, התורה מתארת את נישואיו של עשיו: "וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו... וַיִּקַּח אֶת מְחֵלֶת בֵּת יִשְׁמָעֵאל... לוֹ לְאִשָּׁה". מדוע נישואי עשיו חשובים להיזכר כאן?

עצם האזכור של חתונת עשיו בתורה אינו סתמי. לומדים ממנו עניין גדול בנישואין. חז"ל שואלים מדוע אשתו של עשיו מכונה כאן 'מחלת': "וכי מחלת שמה? והלא בְּשֵׁמֶת שְׁמָה!", והם משיבים: "מלמד שנמחלו לו כל עוונותיו. מכאן לחתן שמוחלין לו עוונותיו".

הזרזיר אצל העורב

אך גם הלימוד הזה תמוה מאוד: כאשר התורה רוצה לציין את מעלתו הגדולה של חתן, העומד לבנות בית בישראל, לא מצאה מקור טוב מנישואיו של עשיו הרשע? הלא הקב"ה קיצר את חייו של אברהם בחמש

מן המעיין

ברכות יצחק | מאת הרב אליעזר ברוד

מה העיקר

בברכתו של יצחק ליעקב נאמר: "מטל השמים ומשמני הארץ" (כז,כח), ואילו בברכת יצחק לעשיו נאמר להפך: "משמני הארץ... ומטל השמים" (בראשית כז,לט). יצחק הקדים בברכתו לכל אחד ואחד מה שיעקרי בעיניו: אצל יעקב העיקר הוא הרוחניות, ענייני שמים, ואילו עשיו מעוניין בגשמיות, בענייני הארץ.

(מאוצרנו הישן)

זקוקים לברכה

"ותיקח רבקה את בגדי עשיו... ותלבש את יעקב" (בראשית כז,טו). רבקה אימנו חזתה מראש שבהיות בני יעקב בגלות, כשהם נאלצים ללבוש את בגדי עשיו, לא תהיה להם תקומה בלי ברכתו של יצחק.

(רבי בונם מפשיסחה)

ירידה לגשמיות

"ועשה לי מטעמים, ואוכלה, ואברככה" (בראשית כז,ז). מדוע התנה יצחק את הברכה לעשיו במטעמים שיביא לו תחילה? אלא כשיצחק מתכוון לברך את עשיו, עליו לרדת לתחום הגשמיות, לדברים הקרובים לליבו של עשיו.

(יקר מפז)

גביר לאחיו

"הנה גביר לאחיו" (בראשית כז,כט). גביר תהיה "לאחיו", שיהיו יהודים נהנים מעושרך. לא

כפי שנוהגים עשירים מסויימים, התורמים את תרומותיהם הגדולות לכל מיני מטרות זרות, ומתעלמים מאחיהם.

(הדרש והעיון)

זקוק לברכה

מדוע חשב יצחק לברך את עשיו ולא את יעקב? משום שיעקב הוא "איש תם, יושב אהלים", וממילא הוא רחוק מן הרע, ולכן אינו זקוק לברכה. אבל עשיו היה עלול ליפול ברע, ולכן היה זקוק לעזר ולסייע.

(אור התורה)

כוח הנגדים

"אנוכי עשיו בכורך" (בראשית כז,יט). בשל לבישת יעקב את בגדי עשיו אמר על עצמו "אנוכי עשיו בכורך". ללמדנו עד היכן כוח ה'קליפה' של לבושי עשיו. ואף שיעקב אמר זאת במרמה, בכל־זאת השפיעו לבושי עשיו על יעקב שעל־אף היותו "איש תם" דיבר בעורמה ובמרמה.

(רבי הילל מפאריטש)

כוח לנצל את השפע

על "וייתן לך האלוקים" (בראשית כז,כח), אומר רש"י: "ייתן ויחזור וייתן". "ייתן" – הקב"ה ייתן את השפעה עצמה בשלמותה; "ויחזור וייתן" – הוא גם ייתן את הכוח והיכולת שהמושפע ינצל את השפעה, להתעלות באמצעותה אחר־כך בכוחות עצמו.

(הרבי מליובאוויטש)

תוצאת ה'אכזבה'

הכביש הצר התפתל בין ההרים בנוף הפראי של מחוז פרזנו (Fresno) בקליפורניה. שני הבחורים שנסעו במכונית תהו אם זה הנתיב הנכון או שאולי תעו בדרך. פתאום ראו שלט קטן: 'לייקס'. זה המקום שחיפשו.

הם פנו בעקבות השלט וחיפשו נפש חיה או בית. לבסוף ראו בית לא גדול, ששימש משרד נדל"ן. הם נכנסו פנימה ושאלו היכן מתגורר מוריס פ'. לשמחתם, בעל המקום הכיר את האישה. הוא הנחה את הבחורים כיצד להגיע אל בית האישה.

זה היה בקיץ תש"ן (1990). שני הבחורים היו אפרים מינץ ולוי שם טוב. הם למדו בישיבת חב"ד בלוס אנג'לס, ובחופשת הקיץ יצאו לפעילות במחוז פרזנו, במסגרת תכנית 'המרכז לענייני חינוך'.

באותו בוקר התכוונו השניים לנסוע ליוסמיטי פארק, מקום טבע ונופש, השוכן בנוף מרהיב. הם תכננו להציב שם דוכן להנחת תפילין ולחלוקת עלונים, וקיוו לפגוש יהודים רבים.

בערב שלפנייך נפגשו, כמנהגם, בביתו של ג'ק סול. הוא היה יהודי אמיד, בעל חברת אוטובוסים מצליחה, שהכיר את האזור ותושביו. ג'ק נחלץ בשמחה לסייע לשניים לאתר יהודים גם במקומות נידחים, ומדי ערב היו יושבים עמו ומעלים רעיונות לפעילות יום המחר.

באותו ערב אמר להם ג'ק: "באמצע הדרך המוליכה ליוסמיטי פארק מתגוררים מוריס פ' ורעייתו. הם יהודים. הוא עורך דין בכיר שפרש לגמלאות, ובחר להתגורר בחיק הטבע. אולי תיכנסו אליהם, אך אל תאמרו שאני שלחתי אתכם..."

מצויידיים בהדרכה שקיבלו במשרד הנדל"ן המשיכו השניים בנסיעה. הנתיב עבר בדרך עפר. מפעם לפעם נראה בית קטן בין העצים. לאחר נסיעה ארוכה הגיעו סוף סוף ליעדם.

הם דפקו על שער הבית שוב ושוב, אך לא בא כל מענה. כמעט ויתרו. עד שפתאום נפתח חלון בקומה השנייה ואישה שאלה: "מי שם?". השניים הציגו את עצמם כשליחי הרבי מליובאוויטש, ואמרו שהם מבקשים לשוחח עם בני הבית. האישה הזמינה אותם להיכנס.

שני הבחורים מצאו מולם בני זוג מבוגרים. האישה התגלה כאדם שכלתן, אינטליגנטי מאוד. הוא שאל שאלות

רבות על אמונה, יחסי דת ומדע ועוד, והשניים ניסו לענות כמיטב יכולתם. האישה הייתה חמה ולבבית, וניסתה להציע לאורחים כיבוד, שאתו דחו בנימוס מטעמי כשרות.

בסך הכל זו הייתה פגישה מוצלחת, ובסופה אף השתכנע מוריס לקבוע מזווה. שני הבחורים ראו בכך הישג גדול.

השניים חזרו אל הכביש כדי להמשיך בנסיעה אל הפארק, אולם במהרה נתקלו במחסום משטרתי. התברר שפרצה שרפה ביער ומחשש שהאש תתפשט הכביש נסגר. במקום לפעול בפארק בילו הבחורים את השעות בפקק. הם חזרו לפרזנו בתחושת אכזבה על יום שהלך לאיבוד.

השליחות הסתיימה. הבחורים חזרו

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

שמים חדשים וארץ חדשה

הנביא ישעיה (סה"ז), מנבא על חידוש העולם בזמן הגאולה: "הֲנִי בֹרָא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וָאָרֶץ חֲדָשָׁה". בהמשך (סו"ב), הנביא חוזר ומציין את החידוש הזה: "הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה". מה משמעות הדבר הזה?

מפרשי התורה מסבירים זאת בכמה דרכים. יש הרואים בכך דימוי לעולם טוב. כך מפרש המצודת דוד: "יִהְיֶה רוֹב טוֹבָה בְּעוֹלָם, כֵּאלִיל נִבְרָא עוֹלָם חֲדָשׁ אֲשֶׁר לֹא יִמָּצֵא שֵׁם צָרוּת". הרד"ק כותב: "מֵרֹב הַטּוֹבָה שֶׁתִּהְיֶה, כֵּאלִיל יִהְיֶה הָעוֹלָם חֲדָשׁ, שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ חֲדָשָׁה". אבן עזרא מפרש שהכוונה לשינוי מסויים בגשמיות העולם: "הַשָּׁמַיִם הֵם הַרְקִיעַ, וְהַשֵּׁם יַחֲדָשׁ אוֹיֵר טוֹב, שִׁיְהוּ בְּנֵי־הָאָדָם בְּרִיאִים בְּגוֹפָם וַיְחַיּוּ שָׁנִים רַבּוֹת. וְגַם יוֹסִיף בְּכּוֹחַ הָאָרֶץ, וְהִנֵּה הִיא חֲדָשָׁה".

חדשים ממש

הספורנו (בראשית ח"ב), מסביר שלעתיד לבוא יבטל הקב"ה את ההטיה של כדור הארץ, שנוצרה בעת המבול: "קודם המבול היה מהלך השמש תמיד בקו משווה היום, ובזה היה אז תמיד עת האביב, ובו היה תיקון כללי ליסודות ולצמחים ולבעלי חיים ולאורך ימיהם. ואמר שיהיה זה כל ימי הארץ, עד אשר יתקן האיל יתברך את הקלקול שנעשה בה במבול, כאמרו 'הארץ החדשה אשר אני עושה', כי אז ישיב מהלך השמש אל קו משווה היום כמאז, ויהיה תיקון כללי ליסודות ולצמחים ולבעלי חיים ולאורך חייהם, כמו שהיה קודם המבול".

רש"י מפרש את הפסוקים על יחסי ישראל ואומות העולם: "תתחדשו השרים של מעלה, ויהיו שרי ישראל שרי עליונים ושרי האומות תחתונים. וכן בארץ".

אולם רש"י עצמו מביא פירוש שהכוונה ל"שמים חדשים ממש", ואומר על כך: "וכן עיקר, כי מקרא מוכיח". גם המצודת דוד כותב: "או הדברים כמשמען, וכמו שכתוב כי כאשר השמים החדשים וכו' עומדים לפני". האבודרהם (סדר שחרית של חול) אומר שזו כוונת התפילה "עושה חדשות", על החידוש שהקב"ה יעשה לעתיד לבוא שמים חדשים וארץ חדשה.

אחרי האלף השביעי

ביזיה שלב בגאולה הדבר אמור להתרחש? בתורת החסידות נאמר (אור התורה בראשית דף לב), שזה יקרה אחרי האלף השביעי. כלומר, משיח צדקנו בא בתוך האלף השישי, מביא את העולם אל תיקונו ומאפשר לעם ישראל לעסוק בלימוד התורה ולקיים את המצוות בתכלית השלמות. לאחר מכן בא שלב תחיית המתים, שבו העולם מתעלה לדרגה עליונה יותר, עד שסדרי בראשית משתנים. השלב הבא הוא האלף השביעי, שעיקרו קבלת השכר על העבודה בששת אלפי השנים שקודם לכן. ואז יבוא שלב שבו יהיה חידוש גדול עוד יותר – "הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה".

תורת החסידות מסבירה את עניינם של השמים החדשים והארץ החדשה במובן הרוחני. העולם בימינו בנוי על העיקרון שמעשי האדם מושכים את השפע האלוקי לעולם. ובשפת החסידות: 'אתערותא דלעילא' (ההתעוררות מלמעלה להעניק שפע) תלויה ב'אתערותא דלתתא' (בהתעוררות של האדם מלמטה לעבוד את ה'). אולם לעתיד לבוא ישתנו הדברים מיסודם.

וכן אומר רבנו הזקן (תורה אור בראשית ב, א): "שיהיה זה בחינת השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה, אני דווקא, דהיינו מצד אתערותא דלעילא בלבד, ולא מצד אתערותא דלתתא כלל. כי אין צריך אתערותא דלתתא רק [=אלא כדן] לברר ולהפך מחשוכא לנהורא כנ"ל, אבל לעתיד לבוא, שאין צריך לזה, יהיה בחינת אתערותא דלעילא לבד. על כן אמר אשר אני עושה, והיינו שקורא אותן בשם שמים חדשים וארץ חדשה".

לספסל הלימודים. כשישה חודשים לאחר מכן נסעו לקראת חג הפסח לניו יורק, לחצר הרבי. במקום נאספו אורחים ושלוחים רבים, שבאו לציין את י"א בניסן, יום הולדתו של הרבי.

מספר אפרים: "ערב אחד ישבתי בהתוועדות שהתמסכה אל תוך הלילה. בשעה מאוחרת הלכתי לביתי. כמעט שכבתי לישון, כששמעתי פתאום את חברי לוי שם טוב קורא לי מלמטה. ירדתי מיד כדי לשמוע מה 'בוער' לו לקרוא לי באמצע הלילה, ואף לגעור בו על הרעש שהוא מחולל.

"מצאתי את לוי נסער. הוא כאילו לא היה מודע לשעה המאוחרת. בהתרגשות רבה סיפר כי כמוני ישב גם הוא בהתוועדות, שבה דיבר השליח הרב יוסף יצחק איטקין מפיטסבורג.

"בתוך הדברים השליח סיפר על זוג בעלייתשובה שהצטרפו לקהילת חב"ד בפיטסבורג. יום אחד שפכה באוזניו האישה את ליבה. התברר שבעקבות התקרבותה ליהדות ונישואיה עם שומר תורה ומצוות ניתקו הוריה כל קשר עמה. הם כועסים מאוד על הצעד שעשתה ואף מסרבים לדבר איתה בטלפון.

"האישה אמרה כי אין בכוחה לשאת את המחשבה שהוריה מזדקנים ואינם מכירים כלל את נכדיהם.

"הרב איטקין סיפר שיעץ לה לכתוב לרבי. והנה, שבועיים אחרי שכתבה באו שני בחורים לבקר את הוריה בביתם. השניים ישבו ודיברו עמם ועשו עליהם רושם טוב מאוד. לאחר הביקור באו ההורים למסקנה, כי אם אנשי קהילתה של בתם הם בני אדם נחמדים ובעלי חשיבה מפותחת כמו שני הבחורים, אין עוד סיבה להמשיך את הנתק. החליטו ההורים לבקר בבית הבת בהפתעה והמשפחה התאחדה מחדש.

"את הסיפור הזה מספר לי חברי לוי, ואז הוא תופס אותי בבגדי ואומר: 'אתה שומע? שאלתי את הרב איטקין מה שם המשפחה של ההורים. בהתחלה אמר שאין שום סיכוי שאכיר אותם, שכן הם מתגוררים בכפר רחוק ונידח בקליפורניה. עכשיו לחצתי עליו עוד יותר לומר לי את שמם. ומה מתברר? אלה הם! אותם בני זוג מבוגרים מהכפר לייקס שאותם ביקרנו באותו יום 'מאכזב' של השליחות!'"

הרב אפרים מינץ הוא כיום שליח ומנהל 'מכון JLI ללימודי יהדות'. חברו הרב לוי שם טוב משמש כיום שליח הרבי במישיגן, אבל את הסיפור הזה לא ישכחו לעולם.

הפוגרום שהוליד מבנה מפואר

פוגרום מזעזע

שלושה ימים לפני השיבה לארץ חל פורים. "החלטנו לעשות מסיבה קטנה בבית-הכנסת", נזכר הרב זקלס. "באו כחמישים יהודים והשמחה הייתה גדולה. הריקודים הפיחו מעט חיים במבנה הרעוע. למחרת הלכתי לבית-הכנסת בשעה מוקדמת ועיניי חשכו.

"ספרייתורה היו מושלכים על הרצפה. החלונות נופצו. צלבי קרס צוירו בחזית המבנה. בעיני עמדו דמעות. הייתי אז כבן 24. פניתי אל נציגות ישראל וזו השיבה שאין בידה לעזור. פניתי אל רבה של רוסיה, הרב בערל לאזר, והוא אמר מיד שאסור לעבור לסדר היום ושהוא ידאג להזמין כליתקשורת למקום. הוא ביקש ממני לאתר מתורגמן, מכיוון שלא ידעתי מילה ברוסית... כעבור שעה כבר היו במקום עשרות צוותי צילום מכל ערוצי התקשורת הרוסית".

השליח הצעיר מצא את עצמו בליבה של סערה תקשורתית: "הייתי מבולבל, הצמידו לי מיקרופונים לחליפה ופנו אליי כאל 'הרב של נובוסיבירסק'... הם שאלו: מה התכנית שלכם? והגבתי, 'כאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ, עוד נקים פה בניינים גדולים'..."

התקשורת קבעה עובדות

בשעת ערב, כששב הרב זקלס לבית המלון ראה

נובוסבירסק, עיר הבירה של סיביר, לבשה חג לפני פחות מחודשיים. בניין ענק של הקהילה היהודית נחנך עלידי בית-חב"ד, שבראשו עומד הרב שניאור-זלמן זקלס. במעמד השתתפו יותר מאלף יהודים, לצד ראשי-העיר ואישי-ציבור בכירים. האירוע סוקר בהרחבה בכלי-התקשורת המקומיים.

מלבד הרב זקלס וקומץ יהודים איש לא ידע על סגירת המעגל שמתחוללת באותו רגע. עיניו הנוצצות ביטאו את ההתרגשות שאחזה בו. שלושי-עשרה שנים חלפו מאז אותו אירוע מכונן ששינה לחלוטין את פניה היהודית של סיביר.

כפור ושמחה

"אחרי שהקמנו בית בישראל, התחלתי לברר על מקומות שליחות, והוצע לי לנסוע לנבוסבירסק", מספר הרב זקלס. "האמת, הרעיון נשמע לי מופרך, ולרעייתי עוד יותר. סיביר התחברה בתודעתנו עם גלות וכפור".

בני-הזוג זקלס נחתו אל הקור העז. "באותו יום מזג-האוויר היה מינוס 30", הוא משחזר. "אמרנו זה לזה שהמקום לא מתאים לנו. למחרת יצאתי לבדוק את בית-הכנסת. מצאתי מבנה רעוע ומט ליפול, בגודל של סלון ביתי מרווח בלבד. נודע לי שיש בעיר כעשרים אלף יהודים, אולם אין כמעט חיים יהודיים. ההחלטה שלא להישאר כאן כבר הייתה ברורה לנו".

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

ייבוש או ניגוב

שאלה: בנטילת ידיים לסעודה, האם אפשר לייבש את הידיים במתקן אוויר חם או שיש להעדיף ניגוב במגבת?

תשובה: עיקר ההקפדה ההלכתית על פרטי דיני הנטילה היא בנטילה לסעודה שאוכלים בה לחם, כתקנת חז"ל משום אכילת תרומה (כי סתם ידיים הן טמאות לתרומה). אף בימינו, שאין אוכלים תרומה, יש להקפיד על ההלכות, "כדי שיהיו רגילים בני ישראל לאכול בטהרה כשייבנה בית-המקדש במהרה בימינו".

בנטילת ידיים לסעודה אמרו חז"ל: "כל האוכל בלא ניגוב ידיים, כאילו אוכל לחם טמא". יש שפירשו שההקפדה הזאת נועדה רק לטהר את הידיים מטומאת מי הנטילה, שהניגוב מטהרן ביותר. לפי זה אם שופכים על כל יד מים פעמיים (וכל-שכן למנהג חב"ד ששופכים שלוש פעמים), ובכל פעם שיעור

הרב זקלס על רקע המבנה החדש

כי דמותו מככת על המרקעים בלובי. "תחת תמונתי רץ הכיתוב 'רבה של נובוסבירסק'... ואני רק רציתי לברוח מהעיר, שחוץ משלג ופוגרומים אין בה כלום", הוא צוחק כיום.

האירוע הזה הבהיר לבני הזוג שזו שליחותם: להפריח את השממה, להקים בית-ספר יהודי, גן-ילדים, ועוד מוסדות. חנוכת הבניין הענק, בהשקעה של מיליוני דולרים, היא ההוכחה. "אלו מי שעשו אז את הפוגרום היו יודעים מה תהיה התוצאה, היו חושבים פעמיים", מחייך הרב זקלס.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציין' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציין' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

עכשיו גם אתם תוכלו לספר סיפורים

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'
63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

